

Miksi Lane syntyi?

TEKSTI: Johanna Olli

Lastenneurologian hoitotyötä ei opeteta hoitotyön peruskoulutuksessa, siitä ei ole olemassa täydennyskoulutusta eikä juuri mitään kirjoitettuna missään – tällainen oli tilanne silloin, kun itse aloitin sairaanhoitajana Kymenlaakson keskussairaalan vasta perustetulla lastenneurologisella osastolla vuonna 1995. Lastenneurologian hoitotyö oli monelta osin hyvin erilaista kuin se hoitotyö, jota olin opiskellut, joten koin tarvitsevani paljon uusia tietoja ja taitoja tehdäkseen työtä hyvin.

Onnekseni pääsin sellaiseen työyhteisöön, jossa kaikki olivat innokkaita kehittämään omaa ammattitaitoaan ja luomaan hyviä yhteisiä käytäntöjä. Varsin pian huomasimme, että tiedot ja taidot on haalittava muille ammattiryhmille kohdistetuista koulutuksista ja kirjoituksista – tai opeteltava kantapään kautta. Hoitotyön kirjallisuutta aiheesta ei ollut; ei juurikaan tutkimuksia, ei yhtään ammattikirjaa, ei yhtään verkkosivustoa eikä yhtään blogia (niin, internethän oli silloin vasta juuri tulossa kaiken kansan ulottuville).

Vain muutamalla hoitajaporukastamme oli kokemusta lastenneurologian potilaista. Mutta me kaikki kehitimme itseämme ja työtämme todella innokkaasti. Kouluttauduimme kuvakommunikaation

ja viittomien käyttöön, TEACCH-ohjelmaan, PEP-R-kartoituksen tekemiseen, Pikku Portaat -menetelmän käyttöön ja moneen muuhun aiheeseen. Kehitimme omat lomakkeemme tulohaastatteluun, hoitotyön yhteenvedoon ja epilepsiaseurantaan. Yksin yövuorossa oli aikaa lukea muiden alojen kirjallisuutta sen ohella kun päälysti piktoja kontaktimuovilla ja askarteli nukkekotiin huonekaluja. Tai kävi silittelemässä jonkun lapsen uneen. Tai lääkitsemässä epilepsiakohtausta Stesolidilla tai siivoamassa oksennuksen lattialta.

Meillä hoitajan työtä todella arvostettiin, ja jossain vaiheessa se näkyi jopa ulkoisissa olosuhteissa niin, että jokaisella hoitajalla oli oma työpöytä ja jokaisen nimi luki hoitajien kanslian oven vieressä. Teimme todella hyvää työtä, mutta hoitajan rooli osana moniammatillista työryhmää ei silti ollut meille itsellemmekään aivan kirkas. Olihan muilla ammattikunnilla niin selkeästi omat erityisosaamisalueensa; mikä siis oli meidän? Eräänä perjantai-iltapäivänä aivan vuosituhannen alussa me kollegani Katri Kuneliuksen kanssa mietimme, että olisi kyllä kiva kuulla, miten tätä työtä muualla tehdään. Ja sitten sen keksimme: pitäisi järjestää lastenneurologian hoitotyön päivät! Ideointi aloitettiin heti, mutta lopulta päivät toteutuivat vasta syksyllä

Lanen perustamiskokous 20.10.2011 Turussa.

2003. Jo niillä päivillä Kotkassa puhuttiin, miten tärkeää olisi oman yhdistyksen perustaminen, mutta vetäjää ei siinä kohtaa löytynyt.

Lopulta vuonna 2011 päätin itse ryhtyä laittamaan yhdistystä pystyyn, vaikka oma väitöskirjatutkimukseni oli kesken ja arvasin, ettei tällaiseen hommaan ryhtyminen sen valmistumista ainakaan nopeuta. Ja siinä olin kyllä erittäin oikeassa. Mutta ajan menetyksen vastapainoksi sain tutustua mahtaviin tyyppeihin, voimaantua yhteisistä tapaamisista ja ideoida kaikkea mahdollista hoitotyön kehittämiseksi.

Lanen ansiosta lastenneurologian hoitajien kehittymismahdollisuudet ovat nyt aivan erilaiset kuin urani alussa. Lane järjestää juuri tälle erikoisalalle suunnattuja koulutuksia ja tutkimusklubeja joka vuosi. Yhdistyksen

tapaamisten ja verkkosivujen keskustelupalstan kautta mahdollistuu myös jäsenten keskinäinen kollegiaalinen konsultointi. Keskustelupalstan käyttö tosin on suurimman osan ajasta ollut harmillisen vähäistä. Nimenomaan lastenneurologian hoitotyöhön kohdistuvia tutkimuksia ei ole edelleenkaan paljon jaettavaksi, mutta kaikki mahdollinen alaan liittyvä tieto on koottuna Lanen verkkosivuille ja ihan oma lehtikin meillä on. Lanen perustamisen innoittamana aloin myös kirjoittaa Lasten tähden -blogia, johon on nyt kertynyt jo paljon lastenneurologian hoitotyöhön ja Laneenkin liittyviä kirjoituksia.

Kaiken Lanessa tehdyn työn jälkeen on ollut mahtava huomata, että asiat ovat kääntyneet päinvastoin verrattuna siihen, kun itse aloitin työni: nyt muiden alojen ihmiset tulevat Lanen koulutuksiin kuuntelemaan, mitä hoitotyöllä on annettavaa! ■